

303

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW I HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 czerwca 1959 r.

w sprawie funduszu ryzyka handlowego w przedsiębiorstwach handlowych gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie §§ 2 i 3 uchwały nr 355 Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie zabezpieczenia właściwej jakości towarów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności (Monitor Polski Nr 77, poz. 450) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia obowiązują w odniesieniu do wszystkich jednostek gospodarki uspołecznionej, prowadzących działalność handlową dla zaopatrzenia ludności.

§ 2. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenie:

- 1) odbiorca — oznacza uspołecznione przedsiębiorstwo (zakład na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym) handlu wewnętrznego,
- 2) fundusz ryzyka handlowego — oznacza fundusz na przeceny towarów i ryzyko handlowe.

§ 3. Należności płacone przez dostawcę z tytułu kar umownych za dostarczenie towaru jakości niższej od przewidzianej obowiązującymi przepisami lub warunkami umowy odbiorca przeznacza na fundusz ryzyka handlowego.

§ 4. 1. Z funduszu ryzyka handlowego pokrywane są do wysokości zebranych środków określonych w § 3 kwoty wynikłe z różnic cen towarów na skutek ich przeklasyfikowania, jeżeli:

- 1) reklamacja odbiorcy wobec dostawcy nie została odpowiednio zgłoszona we właściwym terminie albo gdy w ogóle jej nie zgłoszono lub gdy na podstawie reklamacji odbiorcy nastąpiło przeklasyfikowanie towaru, lecz na skutek wadliwego określenia jego jakości przez odbiorcę przeklasyfikowanie to okazało się niedostateczne i zasłała potrzeba dalszej obniżki cen, a odbiorca nie ma już możliwości wniesienia dodatkowej reklamacji;

- 2) nie jest możliwe ustalenie osób winnych za poniesioną stratę lub należność dochodzona przez przedsiębiorstwo państwowe od osoby odpowiedzialnej za poniesioną stratę zostanie umorzona zgodnie z obowiązującymi przepisami o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłaceniu należności państwowych, a w pozostałych jednostkach gospodarki uspołecznionej dochodzenie tej należności zostanie uznane przez dyrektora (kierownika) za niecelowe — w szczególności ze względu na nienaganną dotychczasową pracę osoby odpowiedzialnej lub drobną kwotę roszczenia w stosunku do kosztów postępowania w celu jej uzyskania.
2. Koszty związane z określeniem jakości towaru i jego przeklasyfikowaniem w przypadkach, o których mowa w ust. 1, odbiorca ponosi w ciężar kosztów obrotu towarowego.

§ 5. Jeżeli pokrycie z funduszu ryzyka handlowego kwot wynikających z różnicy cen towarów nie jest możliwe ze względu na brak odpowiednich środków, podlegają one zaliczeniu w ciężar strat odbiorcy.

§ 6. Przedsiębiorstwo może nie wykorzystałą pozostałość zakumulowanego funduszu ryzyka handlowego przenieść częściowo lub całkowicie na rachunek strat i zysków po upływie 2 lat od roku, za który fundusz zgromadzono, o ile jednostka nadrzędna nie zgłosi zastrzeżeń.

§ 7. W uspołecznionych przedsiębiorstwach handlowych, w których istnieje już fundusz na przeceny towarów i ryzyko handlowe, należy prowadzić odrębną ewidencję wpływów i wydatków funduszu ryzyka handlowego utworzonego niniejszym zarządzeniem.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. *E. Kołodziej*

304

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 czerwca 1959 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty.

Na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od opłaty skarbowej niektórych grup osób lub niektórych przedmiotów tej opłaty (Monitor Polski z 1958 r. Nr 53, poz. 311 i z 1959 r. Nr 24, poz. 109) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zwalnia się od opłaty skarbowej poświadczenia zgodności wypisów i odpisów pełnomocnictw wymienionych w § 5 ust. 1 i 2.”.

- 2) po § 6 dodaje się nowy § 6a w brzmieniu:

„§ 6 a. 1. Zwalnia się od opłaty skarbowej należnej od aktu ustanowienia hipoteki na zabezpieczenie wierzycelności istniejących nie podlegających podatkowi od nabycia praw majątkowych:

- 1) spółdzielnie mieszkaniowe (lokatorskie),
- 2) spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe, spółdzielcze zrzeczenia budowy domków jednorodzinnych oraz budujących indywidualnie domki jednorodzinne — na terenach województw: koszalińskiego, olsztyńskiego z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego, województwa opolskiego, szcze-

cińskiego, wrocławskiego i m. Wrocławia, województwa zielonogórskiego oraz powiatów elbląskiego i m. Elbląga, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, powiatu gliwickiego oraz miast Bytomia, Gliwic i Zabrze województwa katowickiego, powiatu trzciańskiego, powiatów elckiego, goldapskiego i oleckiego województwa białostockiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

2. Opłatę skarbową należną od aktu ustanowienia hipoteki na zabezpieczenie wierzytelności istniejących nie podlegających podatkowi od nabycia praw majątkowych przez spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe oraz spółdzielcze zrzeczenia budowy domków jednorodzinnych działające na terenach nie wymienionych w ust. 1 pkt 2 pobiera się w obniżonej wysokości 0,5%.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

305

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 czerwca 1959 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz za granicę „Potwierzeń należności” (Certificates of Credit) i „Wojskowych zleceń wypłaty” (Military Payment Orders).

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na wysyłkę pocztą do Stanów Zjednoczonych Ameryki „Potwierzeń należności” (Certificates of Credit) oraz „Wojskowych zleceń wypłaty” (Military Payment Orders), posiadanych przez obywateli polskich z tytułu ich pracy w amerykańskich obozach jenieckich podczas II wojny światowej.

§ 2. Kwoty uzyskane z tytułu realizacji dokumentów wymienionych w § 1 mogą być wykorzystane w eksporcie wewnętrznym.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

306

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 czerwca 1959 r.

w sprawie środków specjalnych państwowych szkół muzycznych I stopnia oraz państwowych ognisk muzycznych.

Na podstawie art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się nowy typ środków specjalnych, oznaczony lp. 11, pod nazwą „Zakup i konserwacja instrumentów muzycznych”.

§ 2. 1. Do posiadania środków specjalnych typu 11 mogą być uprawnione:

- 1) państwowe szkoły muzyczne I stopnia,
- 2) państwowe ogniska muzyczne.

2. Uprawnienia do posiadania środków specjalnych typu 11 przysługują jednostkom wymienionym w ust. 1 prezydium właściwych rad narodowych.

§ 3. 1. Środki specjalne typu 11 pochodzą z pobieranych na podstawie odrębnych przepisów opłat za zużycie instrumentów muzycznych i pomocy naukowych.

2. Środki specjalne typu 11 przeznaczają się na zakup i konserwację instrumentów muzycznych oraz zakup nut i innych pomocy szkolnych.

§ 4. 1. Dochody środków specjalnych typu 11 oznaczają się jako § 1 — Opłaty za zużycie instrumentów muzycznych i pomocy naukowych.

2. W wydatkach środków specjalnych typu 11 stosuje się paragrafy i pozycje obowiązującej klasyfikacji budżetowej oraz § 51 — Wpłata do budżetu.

§ 5. Ze środków specjalnych typu 11 mogą być dokonywane zakupy inwestycyjne oraz kapitalne remonty instrumentów muzycznych.

§ 6. W sprawach nie uregulowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-60, poz. 914, z 1953 r. Nr A-1, poz. 20, Nr A-79, poz. 939 i Nr A-116, poz. 1501, z 1954 r. Nr A-36, poz. 501 i Nr A-45, poz. 642 oraz z 1955 r. Nr 40, poz. 391, Nr 65, poz. 857 i Nr 105, poz. 1414).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole